



Ἡ μεγαλειτέρα παραγωγή ζακχάρως γίνεται ἐν Γερμανίᾳ ὅπου καὶ κατὰ τὸν 16ον ἤδη αἰῶνα ὑπῆρχον διάφορα καὶ σπουδαῖα ζακχαροποιεῖα. Κατωτέρω σημειοῦμεν τὰς χώρας ἐκείνας, ἐν αἷς κατασκευάζεται τὸ μεγαλύτερον ποσὸν ζακχάρως. Οἱ ἀστερίσκοι ὑποδηλοῦσι τὰς χώρας, αἵτινες παράγουσι ζακχαριν ἐκ κοκκινोगουλίων, ἐν ᾧ ἐν ταῖς λοιπαῖς αὐξάνει τὸ ζακχαροκάλαμον.

	Ἐτησία παραγωγή εἰς τόννους
*Γερμανία	606,000
Κούβα	520,000
*Αὐστρία	460,000
*Γαλλία	390,000
Ἀγγλικαὶ ἀποικίαι	340,000
*Ρωσία	249,000
Ἰάβα	190,000

Σπουδαῖος τις συγγραφεὺς καὶ διατριβογράφος τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὁ Ἰωσήφ Joubert ἐγράφε ποτε περὶ τῶν ὁμοειδῶν του μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς. „Οἱ γάλλοι ὡς οὐδεὶς ἄλλος λαὸς ἐπὶ γῆς εἶνε ἐπιρρεπεῖς πρὸς τὴν τρέλλαν χωρὶς νὰ ἔχωσι τὰς φρένας των χαμέναις. Μέθοδον καὶ κρίσιν δὲν ἔχουσιν, ἀλλ' ὁ κοινὸς των νοῦς τοὺς χειραγωγεῖ ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον τῆς συνέσεως καὶ ἐμβριθείας.“ Περὶ δὲ τῶν Ἀγγλῶν ἔλεγεν ὅτι αὐτοὶ εἶνε τίμιοι δι' ἰδίον των λογαριασμόν, ἀσυνείδητοι ὅμως πρὸς ὄφελος καὶ χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος των. Ἐν τῷ ἐμπορίῳ, ἔξακολουθεῖ περαιτέρω λέγων, δύναται τις νὰ χαρακτηρίσῃ τὰς διαφορὰς ἐθνότητος ὡς ἑξῆς: οἱ Ἰσπανοὶ εἶνε χρυσοχόοι καὶ ἀδαμαντοπῶλαι, οἱ Ἀγγλοὶ ἐργοστασιάρχαι, οἱ Γερμανοὶ χαρτοπῶλαι, οἱ Ὀλλανδοὶ σιτέμποροι καὶ παντοπῶλαι, οἱ δὲ Γάλλοι ἔμποροι ἀντικειμένων τοῦ συρμοῦ. Ἐν τῇ ναυτιλίᾳ οἱ μὲν πρῶτοι εἶνε εὐδαρσεῖς, οἱ δεύτεροι δεξιὸι καὶ πεπειραμένοι, οἱ τρίτοι σοφοὶ καὶ λογιώτατοι, οἱ τέταρτοι ἐφευρετικοὶ οἱ δὲ τελευταῖοι ριψοκίνδυνοι. Καὶ ὁ μὲν Ἰσπανὸς ἰδιάζει ὡς διοικητὴς ἐνὸς πλοίου, ὁ δὲ Ἀγγλὸς ὡς πηδαλιούχος αὐτοῦ, ὁ Γερμανὸς ὡς ἔφορος τῆς εὐταξίας, ὁ Ὀλλανδὸς ὡς ναύτης, ὁ δὲ Γάλλος ne marche que pour son compte.

Ἐν τινι τῶν δημῶν ἀναγνωσμάτων του περὶ φυσιολογίας ὁ ἐν Ἐδιμβούργῳ πρὸ τινων ἑτῶν ἀποθανὼν καθηγητὴς καὶ διάσημος φυσιολόγος Fletcher ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἡ μακρὰ σιωπὴ εἶνε πολὺ βλαβερὰ εἰς τὴν ὑγίειαν, ἐκίνησε δὲ τοὺς ἀκροατὰς του εἰς γέλωτα, ὅταν ἀνέφεραν ὅτι ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν αἱ γυναῖκες ζῶσι συνήθως μακρότερον βίον παρὰ τοὺς ἄνδρας, εἶνε ὅτι αὐταὶ ὀμιλοῦσι περισσότερον τῶν ἀνδρῶν. Ὁ ἀμερικανὸς ἱατρὸς Dr. Rusch συμφωνεῖ καὶ οὗτος πληροῦστα πρὸς τὴν γνώμην τοῦ ἀνωτέρω καθηγητοῦ καὶ συγχρόνως παρατηρεῖ, ὅτι ἡ φωνητικὴ μουσικὴ πρέπει πάντοτε νὰ θεωρεῖται ὡς ἐν τῶν κυριωτέρων στοιχείων τῆς ἀνατροφῆς τῶν νεανίδων, καὶ πιστεύει ὅτι ὁ λόγος, δι' ὃν αἱ νεαραὶ γερμανίδες σπανίως πάσχουσιν αἱμοπτυσίαν καὶ ἄλλα στήθια νοσήματα, εἶνε ὅτι ἄδουσιν πολὺ καὶ ἐπομένως ἐκτελοῦσι δεόντως μίαν τῶν σπουδαιοτέρων λειτουργιῶν τοῦ ὁργανισμοῦ των.

Περὶ τοῦ πῶς ἐπωλήθη μία δολοκίηρος πόλις μανθάνομεν ἔκ τινος ἐφημερίδος τῆς Νέας Ὑόρκης τὰ ἑξῆς: Ἐν ἔτει 1870 ἐπὶ τῆς θέσεως, ὅπου σήμερον ἐκτείνεται ἡ ἑξακισχιλίους ἀριθμοῦσα κατοίκους πόλις Ἀνιστον ἐν Ἀλαβάμᾳ, ἔκειντο μόνον δύο κλίβανοι. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου δύο ἐργολάβοι, ὀνομαζόμενοι Noble καὶ Tyler ἠγόρασαν ἀντὶ εὐτελεστάτου τιμήματος τοὺς δύο τοῦτους κλιβάνους καὶ μεγάλῃ ἐκτασιν γαίῶν περὶ αὐτοὺς, ἱδρύσαν ἐργοστάσια, ἅτινα μετ' ὀλίγον μετεσχηματίσθησαν διὰ τῆς συρροῆς καὶ ἄλλων ἀνθρώπων εἰς πόλιν δολοκίηρον, ὁνήμεσαν φυσικῶς εἰς τοὺς ἀνω ῥηθέντας ἐργοστασιάρχας. Τῇ 15. Ἰανουαρίου ἐνεστώτος ἔτους ἡ πόλις αὕτη παρεχωρήθη διὰ συμβολαίου εἰς ἑταίριαν κεφαλαιούχων ἀντὶ 30,000,000 φράγκων.

Ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων ἐν Παρισίοις ἀνελίχθη ἐσχάτως περίεργός τις δίκη, κατ' ἣν κατηγορούμενος ἦν ὁ μαρκήσιος Βωαρναῖ, κατήγορος δὲ

ὁ κηπουρός Δυπονσέλ, ἐνάγων τον εὐγενῆ μαρκήσιον ὡς ἀρνούμενον νὰ πληρώσῃ τὸ μικρὸν ποσὸν τῶν 15 χιλιάδων φράγκων, ἅτινα τῷ ἐχρεώσεται ἀπέναντι ἀνθοδεσμῶν τοῦ χοροῦ. Ὁ κηπουρὸς ἐν τῇ κατηγορίᾳ του εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: „Πρὸς τὴν κυρίαν μαρκησίαν δὲν μοι ἐπετρέπετο νὰ στεῖλω βόδα ἐκ τῶν σνηθῶν, ἢ οἵανδήποτε ἀνθοδέσμην ἐξ ἴων. Ἀνὰ πᾶσαν πρωΐαν ἤρχετο ἡ θαλαμηπόλος πρὸς ἐμέ, μοι ἔφερε δεῖγμα τῆς ἐνδυμασίας τῆς κυρίας της κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ ἀκριβῶς τὸ ἴδιον χροῖμα ἔπρεπε νὰ φέρωσι καὶ τὰ ἄνθη, τὰ ὅποια ἐξίτη. Χάριν μιᾶς ἀνθοδέσμης ὑακίνθων, τὴν ὅποιαν ἤθελε νὰ φέρῃ μετὰ τὸ ἡλιοτροπίου χροῖμα ἔχον ἐνδυμὰ της, ἠναγκάσθη μίαν ἡμέραν ἐπὶ ἐξ ὅλας ὥρας νὰ τρέχω ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἐφ' ἀμάξης, διότι ἐκ τῶν δώδεκα κλώνων, ὧν εἶχον ἀνάγκην, μοι ἔλλειπον οἱ τρεῖς. Ὡς ἐκ θαύματος δὲ εὗρον ἐπὶ τέλους καὶ τούτους εἰς τὸ παράθυρον μιᾶς ραπτρίας, ἥτις μοι τοὺς παρεχώρησεν ἀντὶ 80 φράγκων. Ἄλλοτε δὲ πάλιν χάριν μιᾶς ἀνθοδέσμης ἐκ βόδων ἀπῆλθον μετὰ τὸ ταχὺ εἰς Νίκαιαν καὶ ἐκ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων ἐξωτικῶν ἀνθέων συνέλεξα πᾶν ὅ,τι ἤμορζε πρὸς τὸν ἱαπωνικὸν της ἱματιισμόν.“ Εἰς τὴν δίκην ταύτην ἔλαβε μέρος καὶ αὐτὴ ἡ μαρκησία, ἥτις ὅμως δὲν θεωρεῖ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ εὐσυνειδήτου κηπουροῦ ὑπερλόγους καὶ λέγει, ὅτι ὁ Δυπονσέλ πάντοτε ἐξετέλει τὰς παραγγελίας συμφώνως πρὸς τὰς εὐχὰς της. Κατὰ τὴν ἐτυμηγορίαν τῶν δικαστῶν ὁ μὲν μαρκήσιος ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὰς 15,000 φράγκων, ἀντὶ δὲ τούτου ὁ Δυπονσέλ ἐπὶ λόγῳ τιμῆς ὑπεσχέθη μέρρι τοῦ Πάσχα νὰ προμηθεύῃ εἰς τὴν μαρκησίαν δωρεὰν ὅλα τὰ ἀπαιτούμενοι ἄνθη.

Ὁ διευθυντὴς ἐνὸς τῶν σημαντικωτέρων συρμικῶν καταστημάτων τῆς Φραγκφούρτης εἶχεν ἀποστείλει πρὸ ὀλίγων ἑτῶν τῷ Αὐτοκράτορι τῆς Γερμανίας μεταξωτὸν καὶ χρυσοποικίλιον κοιτωνίτην, καὶ παρεκάλει νὰ τῷ ἀποδοθῇ ὁ τίτλος „προμηθευτοῦ τῆς Αὐλῆς.“ Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ πονηρὸς βιομήχανος ἔλαβε τὸ δῶρόν του ὅπως ἐκ τοῦ ἐν Βερολίῳ αὐτοκρατορικοῦ Αὐλαρχείου συνοδευόμενον καὶ μετὰ τὴν ἐξῆς λακωνικωτάτην παρατήρησιν: „Οἱ ἀπόγονοι τῶν Χοεζόλλερν δὲν φέρουσι κοιτωνίτας!“

Πρὸ τινος εἶχε συναβροισθῇ ἐν ταῖς αἰθούσαις τοῦ Ρουβινσταῖν ἐν Μόσχᾳ τὸ ἄνθος τῆς ἐκεῖ κοινωνίας, κυρίαι δὲ τινες διεσκέδαζον περιεργαζόμεναι τὸ λεύκωμα τοῦ μεγάλου κυμβαλιστοῦ. Ἐπὶ τινος τῶν πρώτων σελίδων αὐτοῦ εἶδον πεπαλαιωμένην τινὰ καὶ κἀκίτευχον φωτογραφικὴν εἰκόνα, παριστῶσαν γέροντα Ἰουδαῖον ἐκ Πολωνίας, ἐκ περιεργείας δὲ ἠρώτησαν τὸν οἰκοδεσπότην περὶ τῆς σημασίας της. Ὁ Ρουβινσταῖν ἀπήντησε μειδιῶν: „Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἔχει δι' ἐμὲ μεγάλην σπουδαιότητα καὶ εἶμαι πρόθυμος νὰ ἐξηγήσω τὸν τρόπον κατ' ὃν συνδεσμένα ἄμοιβαίως. Ἦμην ἀκόμῃ νεαρῶτατος τὴν ἡλικίαν καὶ πρώτῃν φορὰν εἶχον τολμήσει νὰ τοιχοκολλήσω εἰδοποίησιν ἐν τινι πολωνικῇ πόλει, ὅτι ἐμελλον νὰ παῖξω δημοσίᾳ. Ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκαθήμεν παρὰ τὸ ταμεῖον, ἀλλ' οὐδεὶς παρυσιάζετο ἀγοραστὴς εἰσιτηρίων εἰς τὸ κοντσέρτον μου, οἱ προὔχοντες τὰ ἐλάμβανον δωρεὰν καὶ οἱ λοιποὶ κάτοικοι ἐφαίνοντο μὴ ἐνδιαφερόμενοι πολὺ περὶ ἐμοῦ. Αἰφνης βλέπω προσερχόμενον ἕνα γέροντα Ἰουδαῖον, εὐτυχισαντα πιθανῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὰς ληψοδοσίας του, καὶ οὗτος, βίβας ἐμπροσθέν μου ἐν βούβλιον, εἶπε „Δὸς μοι ἡμίσειαν δωδεκάδα εἰσιτηρίων.“ Αὐτὸς ἦτον ὁ πρῶτος πληρώσας ἀκροατὴς μου καὶ αὐτὸς τόσῃ χαρὰν μοι εἶχε προξενήσει, ὥστε μετὰ τινὰ ἔτη ἐπιστρέψας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην τὸν ἐφωτογράφησα ἰδίαις μου δαπάναις καὶ ἔκτοτε ὡς κειμήλιον φυλάσσω τὴν εἰκόνα του.

Ἐξ Ἀμερικῆς ἀνακοινοῦται ἡ ἀνακάλυψις νέου φαρμάκου κατὰ τῆς φθίσεως. Ὁ πρῶτος ἱατρὸς τοῦ ἐν Φιλαδελφίᾳ νοσοκομείου M'Laughlin λέγεται ὅτι δι' ἐνέσεων ἀνθρακικοῦ ἀερίου ἐθεράπευσε τριᾶκοντα ἀσθενεῖς πνέοντας πλέον τὰ λοιθία. Τὸ ἱαματικὸν τοῦτο καὶ θαυματουργὸν ἀέριον παρασκευάζεται κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον, περὶ ἧς ἐσχάτως καὶ καθηγητὴς τις ἐν Λυὼν ἐδημοσίευσεν ἰδιαιτέραν διατριβήν. Οἱ ἱατροὶ τοῦ ἐν λόγῳ νοσοκομείου ἅπαντες πιστεύουσι μετὰ πεποιθήσεως εἰς τὴν ἀσφαλῆ καὶ θεραπευτικὴν ἐνέργειαν τοῦ καινοφανοῦς τούτου φαρμάκου.